

Найкращих десять слів

Ганна Черінь

Звернулись мудреці сивоголові
Одного разу до своїх синів:
"Юнацтво! Відшукайте в нашій мові
Найкращих десять, найдорожчих слів!"

Задумалось юнацтво яснооке,
Слова перебирало знов і знов,
Пірнало в море словників глибоке,
У хащі книг, переказів, розмов —

Аж зажурилось працею юнацтво,
Думками навантажених голів:
Як вибрати з незмірного багатства
Тих десять слів — найкращих десять слів?!

І вибрали! Попрацювали пильно,
Подумавши над тим немало днів,
Усе обрахували непомильно —
І ось вам ті найкращих десять слів:

Любов, Надія, Віра і Родина,
Здоров'я, Воля, Щастя і Життя,
І Мати, що ростить своє дитя —
Й на восьмим місті — слово Батьківщина!

На восьмим місці! А коли б же треба
Не десять слів відзначити, а сім?!
То, вибравши життя й любов для себе,
Без Батьківщини б обійшлись зовсім?!

І похвалили старші мудру молодь,
І нагороди їм дали за те,
Раділи, що вродився мудрий жолудь,
З якого знов дубовий ліс зросте...

Як тяжко! Саме в тім уся причина
І безголов'я нашого вина,

Що перше слово в нас — не Батьківщина
Тому то нам судилась чужина.

Ще хтось згадав слова, як єдність, слава,
За перемогу кілька голосів...
Та слово Самостійність чи Держава
Не увійшли до наших кращих слів!

Як часто забуває все ж людина
Про рідний край, мету свого буття!
Бо ж там любов — де наша Батьківщина,
І щастя там, і воля,
і життя!

Коли ж прийде знаменна та година,
Щоб українець кожний зрозумів,
Що мусять нам Держава й Батьківщина
Найперші бути з найдорожчих слів!